ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3783
ΠΕΜΠΤΗ
24
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ Ο κ. ΙΩ. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ Πρόεδρος τῆς ΕΔΑ κ. Ἰωάννης Πασαλίδης, εἰς λόγον του πρὸς τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλονίκης, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Πολῖτες τῆς Θεσσαλονίκης,

Ἄνδρες καὶ γυναῖκες

Ἀδάμαστα νιάτα,

Νοιώθω ἰδιαίτερη συγκίνηση καὶ χαρὰ ὅταν ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς, στὴ λαοθάλασσα πού πάντα σχηματίζετε γιὰ νὰ τιμήσετε τὸ Κόμμα τῆς Ε.Δ.Α.

Μᾶς συνδέουν μακροὶ καὶ δύσκολοι ἀγῶνες. Ἡ πόλη μας ἔχει ἀναδειχθῆ ἀπόρθητον φρούριο τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς προόδου. Ὅταν βρισκόμαστε λοιπόν ἐδῶ, ἕνα αἴσθημα μᾶς κατέχει: τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης, τῆς τιμίας καὶ εἰλικρινοῦς ἐπικοινωνίας μαζί σας. Κι' αὐτό, ἰδιαίτερα ὅταν ἡ κατάσταση εἶναι κρίσιμη, ὅπως σήμερα, μπροστὰ στὶς ἐκλογὲς τῆς 3 Νοεμβρίου.

Ἀγαπημένοι μας φίλοι,

Ἕνας πολιτικὸς ἡγέτης πρέπει νὰ βγάζη διδάγματα ἀπὸ τὸ παρελθόν γιὰ νὰ κρίνη τὸ παρόν, γιὰ νὰ βλέπη σωστὰ τί εἶναι ἐκεῖνο πού ὁδηγεῖ τὴν πατρίδα του σ' ἕνα καλύτερο μέλλον.

Βρισκόμαστε στὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1963, Ἂς γυρίσουμε νοερὰ στὸν Ὀκτώβριο τοῦ περασμένου χρόνου. Τότε πού ἡ ἀνθρωπότητα βρέθηκε στὸ χεῖλος τῆς πυρηνικῆς καταστροφῆς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ κινητοποίησαν ἀέλπτρο τὸν πολεμικό μηχανισμό τους γιὰ νὰ δράσουν. Ἡ φωτιὰ ἑνὸς τρίτου παγκόσμιου πολέμου ἦταν ἕτοιμη νὰ ἀνάψη. Οἱ λαοὶ ζοῦσαν κρίσιμες ὧρες, ἀπαιτώντας μὲ τὸν ἀγῶνα τους νὰ σωθῆ ἡ εἰρήνη. Οἱ σοφοὶ τῆς ἀνθρωπότητος, πού σπάνια ἀναμιγνύονται στὴν πολιτική, αἰσθάνθηκαν τὸ χρέος νὰ σηκώσουν τὴ φωνή τους. Νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῶν δύο μεγάλων Δυνάμεων: Νὰ σταματήσουν τὴν πορεία πρὸς τὸν ὄλεθρο.

Καὶ τότε ἀκούστηκε ἡ φωνή τοῦ Κρούστσεφ ἀπὸ τὴν Μόσχα: Ἀποσύρω τοὺς πυραύλους ἀπὸ τὴν Κούβα, ἀφοῦ ὁ Κέννεντυ δήλωσε ὅτι θὰ σεβασθῆ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς νέας αὐτῆς σοσιαλιστικῆς χώρας.

Δὲν σώθηκε τότε μόνον ἡ Εἰρήνη. Ἔγινε καὶ ἕνα πρῶτο βῆμα πρὸς τὴν συνεννόηση καὶ τὴν συνύπαρξη.

Πρὶν περάσῃ ἕνας χρόνος, ἦλθε καὶ τὸ δεύτερο βῆμα. Εἶναι ἡ ἀντιπυρηνική συμφωνία τῆς Μόσχας πού ὁδηγεῖ στὴν χαλάρωση τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως. Καὶ ἀνοίγει τὸν δρόμο πρὸς ἄλλες συμφωνίες μεταξὺ τῶν συνασπισμῶν, πρὸς τὸν ἀφοπλισμό, πρὸς μιὰ σταθερὴ εἰρήνη.

Αὐτὸ τὸ κλίμα, γιὰ τὸ ὁποῖο χαίρεται ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, βοήθησε τὶς φιλειρηνικὲς ἐξελίξεις καὶ στὸ δικό μας, τὸν Βαλκανικὸ χῶρο. Ὁδηγεῖ σὲ μιὰ πορεία βελτιώσεως τῶν σχέσεων τῆς χώρας μας μὲ τὶς γειτονικὲς σοσιαλιστικὲς χῶρες.

Εἴμαστε γι' αὐτὸ ὑπερήφανοι. Κι' ἔχουμε τὴν ἱκανοποίηση πὼς σήμερα δικαιώνεται ἡ πολιτική μας, ἡ φιλειρηνική πολιτική μας γιὰ ὅλο τὸν κόσμο καὶ γιὰ τὴν πατρίδα μας.

Ἀντίθετα, ἡ εἰρηνική συνύπαρξη, ἡ φιλία τῶν λαῶν καὶ ἡ λέξη ἀόμα Εἰρήνη προκαλεῖ ὀστερία στὴν ἡγεσία τῆς δεξιᾶς. Ξέρει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ σταθῆ ἡ ΕΡΕ στὴν ἐξουσία, μὰ οὔτε σὰν Κόμμα μεγάλο, χωρὶς ψυχρὸ πόλεμο, χωρὶς δῆθεν κινδύνους ἀπὸ Βορρᾶ.

Η ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Ἀγαπητοὶ φίλοι.

Οἱ ζημίες, πού ἐπέφερε στὴ χώρα μας ἡ ἐξωτερική πολιτική τῆς ΕΡΕ, ἡ πολιτική τῆς ὑποτελείας καὶ στὸν ἐθνικό τομέα μὲ τὴν ἀπομόνωσή της, μὲ τὸ ξεπούλημα τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοὺς ἄλλους ἐξευτελισμοὺς καὶ στὸν οἰκονομικό τομέα μὲ τὴ λιστορική εἰσβολή τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ τὴν θύελλα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, εἶναι τρομακτικές.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτὲς οἱ ζημίες. Ἡ ΕΡΕ καὶ ὁ Καραμανλῆς, μὲ τὴν πολιτική τῆς ὑποτελείας καὶ τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἔσπειραν ἐσωτερικὰ ἕνα πνεῦμα μίσους, ἐξαλλοσύνης καὶ ὀξύτητος. Ἔσπειραν τὸ πνεῦμα πού ὁδήγησε στὸ τραγικὸ ἔγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης, στὴν ἀποτρόπαια πολιτική δολοφονία τοῦ ἀξέχαστου συναδέλφου Γρηγόρη Λαμπράκη.

Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἀποκορύφωση μιᾶς πολιτικῆς τρόμου καὶ βίας πού χαράχθηκε ἀπὸ καιρό. Ἀπὸ τὴν προσκλησικήσυγκέντρωσή μας τὸ 1961 ὡς σήμερα, ἕνας ἀκόμη ἀγωνιστὴς τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Εἰρήνης δολοφονήθηκε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀνυπόταχτη ἔπαλξη τῆς ἐλευθερίας. Εἶναι ὁ ἡρωϊκὸς νεολαῖος τῆς ΕΔΑ, ὁ Βελδεμίρης.

Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις οἱ ἐπιδιώξεις του ἀνατράπηκαν. Τὸ κίνημα τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Δημοκρατίας γιγαντώνεται μὲ τὸν θάνατο αὐτῶν τῶν ἐκλεκτῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ μας. Τὴν θέση τους παίρνει κάθε νέος, οἱ μυριάδες νέοι πού καὶ σήμερα μᾶς ἀκοῦνε, πού ἀκολουθοῦν τὸ ἡρωϊκό Κόμμα μας, πού δίνουν κι' ἀπόψε τὸ βροντερό ἀγωνιστικό «παρών».

Ἡ ΕΡΕ ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια ἐξαπατᾶ τὸν φιλήσυχο καὶ συντηρητικό κόσμο, ἐμφανιζομένη σὰν τὸ Κόμμα τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡσυχίας. Ἀλλὰ ὅταν ἔφτασε ἡ στιγμὴ τοῦ κινδύνου νὰ χάση τὴν ἁμαρτωλή της ἐξουσία, καὶ μαζί ὅλα τὰ προνόμια τῶν ξένων καὶ ντόπιων ὑποστηρικτῶν της, τῶν μυστικῶν κονδυλίων καὶ τῶν συμβάσεων, ἔριξε ἐν τελῶς τὸ προσωπεῖο, προχώρησε στὸ πραξικόπημα, στὸ ἔγκλημα. Παρουσιάστηκε τέτοια πού στὴν πραγματικότητα εἶναι: Κόμμα τῆς ἀνωμαλίας, τῆς νεοφασιστικῆς ἀπειλῆς, κόμμα τῶν τρικύκλων, καὶ τῶν συμμορίων τῆς καρφίτσας.

Η ΒΑΡΕΙΑ ΝΟΣΟΣ

Ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν δίστασε νὰ μιλήση καὶ γιὰ τὸ ὅτι νοσεῖ ὁ δημόσιος βίος. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁμολογεῖ τὴν ἀλήθεια.

Πραγματικὰ νοσεῖ ὁ δημόσιος βίος. Γιατί ὅμως νοσεῖ; Ποιός φταίει; Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἂν δυσκολεύεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ νὰ ἀπαντήση, σ' ἐμᾶς δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο.

Εἶναι γεγονὸς πὼς καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ΕΡΕ δὲν ὑπῆρχε ὁμαλὸς πολιτικὸς βίος. Γιατί δὲν ἔκλεισαν μὲ βαρειὰ κλειδιὰ οἱ πόρτες τῆς περιόδου τῆς ἐμφυλίας διαμάχης, ὅπως ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της πρότεινε ἡ ΕΔΑ.

Ἀλλὰ στὴν ὀκταετία τῆς ΕΡΕ δὲν διατηρήθηκαν ἁπλῶς γιὰ νὰ γίνουν πιὸ τραγικὲς οἱ συνέπειες αὐτῆς τῆς διαμάχης, μὲ τὴν ἄρνηση νὰ δοθῆ ἀμνηστία, μὲ τὴν παράταση τῆς φυλάκισης γιὰ 18καὶ 19 χρόνια τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, μὲ τὴν ἰσχὺ τῶν ἐκτάκτων νόμων καὶ θεσμῶν.

Ἀγωνισθήκαμε κι' ἀγωνιζόμεθα στὰ 12 χρόνια πού ὑπάρχει ἡ ΕΔΑ γιὰ νὰ δαδίση ὁ τόπος πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση, πρὸς μιὰ πραγματική ἀλλαγή. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι, πὼς ἡ μεγάλη πλειοψηφία πού ἀκολούθησε τὴν ΕΡΕ, δὲν ἐγκρίνει τὰ ἀνομήματα τῆς 8ετίας καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διαφωνῆ μαζί μας.

Ὑπάρχουν οἱ παρασυρμένοι, οἱ ἀπληροφόρητοι, οἱ ἀφελεῖς. Ὑπάρχουν οἱ ἄλλοι, καίτοι δυσαρεστημένοι, πού δὲν ἐκδηλώνονται γιὰ νὰ μὴ χάσουν μικρές ἢ μεγάλες παροχές. Ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι πού δὲν τολμοῦν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ δόκανο τῆς φοβίας. Τοὺς καλοῦμε νὰ ἀφυπνισθοῦν, νὰ ἀπαγκιστρωθοῦν. Νὰ συνταχθοῦν ὑπὸ τὴ σημαία τῆς Δημοκρατίας, τῆς Εἰρήνης, τῆς κοινωνικῆς προόδου τῆς ὁμαλότητας καὶ τῆς εὐημερίας, πού κρατᾶμε μὲ συνέπεια καὶ ἀποφασιστικότητα. Δὲν ἔχουν νὰ περιμένουν τίποτε καλὸ ἀπὸ τὴν ΕΡΕ.

ΤΟ ΤΡΟΗΠΑΡΙ ΤΗΣ «ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ»

Πολῖτες τῆς Θεσσαλονίκης,

Ἡ προπαγάνδα τῆς ΕΡΕ, ὅταν μάλιστα στριμώχνεστε στὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ ἐθνικά, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς δημοκρατίας, καταφεύγει στὸ δημαγωγικὸ τροπάριο τῆς οἰκονομικῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας πού ἐπιτελέσθη κε στὴν 8ετία. Κομπάζει ἰδιαίτερα γι' αὐτὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ.

Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι στὴ 8ετία, πραγματικὰ ὑπῆρξε εὐημερία καὶ παραπέρα ὀηταυρισμός. Ποιῶν ὅμως; Τῶν ξένων κεφαλαιούχων, τῆς ἑλληνικῆς ὀλιγαρχίας, τῶν οἰκονομικῶν συγκροτημάτων καὶ τῶν «ἡμετέρων».

Γιὰ τοὺς ἐργαζόμενους ὅμως κάθε κατηγορίας, γιὰ τοὺς συνταξιούχους, γιὰ τοὺς ἐπαγγελματίες, γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες, τοὺς διανοουμένους καὶ τὴν νεολαία, ἡ καραμανλικὴ εὐημερία σημαίνει χειροτέρευση συνθηκῶν ζωῆς καὶ ἐργασίας, ἀποδοχὲς πείνας, ὁλοένα μεγαλύτερους φόρους. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῆς φιλοκαραμανλικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τοῦ Μακρῆ, οἱ πραγματικὲς ἀποδοχὲς τῶν ἐργαζομένων στὴν καραμανλικὴ 8ετία, μειώθηκαν σημαντικά.

Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τὸ ἡμερομίσθιο τοῦ Ἕλληνα ἐργάτη εἶναι δυόμισι περίπου φορὲς μικρότερο ἀπ' τὸ ἡμερομίσθιο τοῦ Ἰταλοῦ, τρεῖς φορὲς μικρότερο ἀπὸ τὸ ἡμερομίσθιο τοῦ Γάλλου, τοῦ Βέλγου καὶ τοῦ Γερμανοῦ. Καὶ τὸ ἕνα τέταρτο περίπου τοῦ πληθυσμοῦ πού μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ δὲν βρίσκει δουλειά.

Οἱ ἀγρότες ὑποφέρουν ἀκόμα περισσότερο. Τὸ εἰσόδημά τους πέφτει συνεχῶς, τὰ προϊόντα τους σαπίζουν ἀπούλητα ἢ ἀγοράζονται σὲ ἐξευτελιστικὲς τιμές. Ὁ κ. Καραμανλῆς κομπάζει ὅτι ἄλλαξε τὴ μορφὴ τῆς Ἑλλάδος. Πραγματικὰ τὴν ἔκανε ἀγνώριστη! Ὑπάρχουν χωριά, ὑπάρχουν ὁλόκληρες ἑλληνικὲς ἐπαρχίες πού ἔχουν χάσει τὸν μισὸ πληθυσμό τους καὶ κυρίως τὸν πιὸ ζωντανό καὶ δημιουργικό, τοὺς νέους. Σὲ πενταετίες χιλιάδες ἀνέρχονται οἱ Ἕλληνες πού ἄφησαν τὴν πατρίδα τους γιατί δὲν μποροῦσαν νὰ ζήσουν, στὸ διάστημα τῆς καραμανλικῆς 8ετίας καὶ μετὰ νάστευσαν. Κι' ὅμως τὸ ἔγκλημα αὐτὸ κατὰ τοῦ ἔθνους, οἱ θεωρητικοὶ τῆς ΕΡΕ τὸ ὀνόμασαν ἐθνικὴ πολιτική. Τόσο πολύ διέστρεψαν τὶς ἔννοιες μαζί μὲ τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς οἱ φιλόσοφοι τῆς ΕΡΕ πού κυβερνοῦν.

Ἀλλὰ ἂν ἡ πολιτική της, ἦταν πολιτικὴ οἰκονομικῆς ἀνόδου καὶ εὐημερίας, θὰ ἔπρεπε νὰ συναντᾶ τὴ λαϊκὴ ἐμπιστοσύνη, καὶ ἡ ΕΡΕ νὰ μὴν ἀντιμετωπίζη. Τί ἔκανε ὅμως; Στὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῆς νεολαίας ἡ ΕΡΕ ἀπάντησε μὲ τὴν ἀστυνομικὴ βία, μὲ τὴν ἐπιστράτευση, ἀκόμα καὶ τὶς σφαίρες. Εἶναι βέβαιο ὅτι ἂν ἔμενε στὴν ἐξουσία θὰ καταργοῦσε καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νὰ διεκδικοῦν τὰ δίκαιά τους μὲ τὴν ἀπεργία. «Ἀνεπίτρεπτον πολυτέλειαν» ἔχαρα κτήρισε τὴν ἀπεργία καὶ «παράλογα τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων», ὁ κ. Καραμανλῆς Ἐνῷ ἀσφαλῶς εἶναι ἐπιτρεπτὴ πολυτέλεια τὸ ἀφορολόγητο τῶν κερδῶν τοῦ Νιάρχου, οἱ Σπετσοπούλες καὶ οἱ κρουαζιέρες τῶν ξεπεσμένων πριγκίπων, ποὺ πληρώθηκαν ἀπὸ τὶς πλάτες τοῦ ἀγρίως φορολογουμένου λαοῦ μας.

Δὲν εἶναι ἀνεπίτρεπτος πολυτέλεια οἱ ὑπέρογκες στρατιωτικὲς δαπάνες, ἀνώτερες ἀπὸ κάθε ἄλλη χώρα τοῦ ΝΑΤΟ, πού ἀπομυζοῦν τὸ ἐθνικό μας εἰσόδημα καὶ ἐμποδίζουν τὴν οἰκονομική ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδος.

ΟΙ «ΑΨΟΓΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ»

Πολῖτες τῆς Θεσσαλονίκης,

Ἀγωνισθήκαμε κι' ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ προϋποθέσεις γιὰ ἐλεύθερες καὶ τίμιες ἐκλογές. Ὅ,τι ὡς τώρα ἔγινε πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση, εἶναι καρπὸς τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας, τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε, δυστυχῶς, ὅτι ἱκανοποιήθηκαν τὰ αἰτήματα τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων γιὰ τὴν διεξαγωγὴ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν. Οὔτε πὼς τὰ ὅσα γίνονται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς κυβέρνησης τοῦ προέδρου Ἀρείου Πάγου δικαιολογοῦν ἐφησύχαση ὅτι θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ διακηρύξεις του περὶ «ἀψόγων» ἐκλογῶν.

Καταγγείλαμε τὴν ὀργάνωση μιᾶς ἐκτεταμένης νοθείας καὶ χιλιάδων διαγραφῶν δημοκρατικῶν ψηφοφόρων, κι' ὅμως δὲν λαμβάνονται μέτρα γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ κρατικὰ ὄργανα, πού ἔχουν ἐκτεθῆ σὲ τρομοκρατική καὶ φατριαστική δραστηριότητα. Καὶ τὰ περισσότερα παραμένουν στὴ θέση τους γιὰ νὰ συνεχίζουν τὸ ἀνόσιο ἔργο τους.

Αὐτὸ ἔγινε προχθὲς στὴν πρωτεύουσα μὲ τὴ βάρβαρη ἐπίθεση τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν τραυματισμὸ 60 πολιτῶν Ἀπα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΩΡΑ 7 Μ.Μ.
Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'
ΟΜΙΛΗΤΗΣ
Ὁ κ. ΑΝΤ. ΜΠΡΙΛΛΑΚΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἀχαΐας Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως

Υἱὸς τοῦ Δημητρίου Στεφανοπούλου, παλαιοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐκπροσώπου τοῦ νομοῦ μας καὶ πρώην ὑπουργοῦ, συνεχίζει μίαν παράδοσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρει καὶ τὰ ἰδικά του προσωπικὰ προσόντα ποὺ τὸν ἀναδεικνύουν ἕνα τῶν πλέον ζωντανῶν καὶ δυναμικῶν νέων ἀνθρώπων. Διακεκριμένος δικηγόρος. Μὲ ἔμφυτον ρητορικὸν τάλαντον. Μὲ βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ μὲ ἀνώτερον κοινωνικὸν πνεῦμα. Ἐμψυχώνεται ἀπὸ ἰσχυρὰν θέλησιν ὑπηρεσίας πρὸς τὸν τόπον. Διακρίνεται διὰ τὸ ἄμεμπτον ἦθός του. Περιβαλλόμενος ἀπὸ εὐρυτάτην συμπάθειαν τοῦ λαοῦ, ζητεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἄξιος

ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

ΟΡΓΑΝΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΣ Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐγκληματικότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ βάσιν τὸ1962,παρουσιάζουν τὴν κάτωθι κατάστασιν:

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τελεσιδίκως καταδικασθέντων ἀνῆλθεν εἰς 82.649 ἐκ τῶν ὁποίων, οἱ 72.573 ἦσαν ἄρρενες καὶ οἱ 10.076 γυναῖκες. Οἱ ἀριθμοί, συγκρινόμενοι μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος, παρουσιάζουν αὔξησιν περίπου 9,3%.

Αὔξησις παρετηρήθη τῶν ἀδικημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰ ἀδικήματα τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Στάσιμα παρέμειναν τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς, ἡ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καθὼς καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Μείωσις ἐσημειώθη εἰς τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἠθῶν, ἐνῷ ηὐξήθησαν τὰ ἀδικήματα περὶ ἐργατικῆς προνοίας καὶ τῆς νομοθεσίας περὶ αὐτοκινήτων. Διεπιστώθη διόγκωσις εἰς τὰ ἀδικήματα τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ ἀγορανομικοῦ Κώδικος καὶ τῆς δασικῆς νομοθεσίας. Ἐμειώθησαν τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς, αἱ σωματικαὶ βλάβαι καὶ κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν ἀγῶνα πολιτείας καὶ κοινωνίας, μία εὐρεῖα ἐξόρμησις πραγματοποιεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἀπολυομένων ἐκ τῶν φυλακῶν.

Αἱ συντονισμέναι αὗται προσπάθειαι ἀποβλέπουν:

Πρῶτον: εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τὴν ἔγκαιρον ἠθικὴν ἐξυγίανσιν τῶν ἀτόμων ποὺ ρέπουν πρὸς ἐκνόμους ἐνεργείας.

Δεύτερον: εἰς τὴν — κατὰ τὸ δυνατόν— ἐξάλειψιν τῶν ὡσισμένων βασικῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος (ἀνεργία, ἀλκοολισμός, ἀλητεία κλπ.).

Ἡ διαφώτισις χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀκόμη συστηματοποιηθῆ, προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς, μὲ διαλέξεις, εἴτε εἰδικῶν ἐπιστημόνων, εἴτε στελεχῶν ὀργανισμῶν καὶ ἱδρυμάτων, μὲ ἐπί κεφαλῆς τὸν ὀργανισμὸν προλήψεως ἐγκλήματος.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν αἰτίων ποὺ προκαλοῦν τὸ ἔγκλημα ὀργανοῦται συνεχῶς ἐπὶ βάσεων ἐπιστημονικῶν ψυχολογικῶν.

Τὰ ἔργα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως συνέβαλον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀνεργίας, ἐνῷ παραλλήλως ὁ ἀντιαλκοολικὸς ἀγὼν καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἀλητείας ἀπέβησαν ἀποτελεσματικά.

Ἰδιαιτέρα καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν προληπτικὴν καταπολέμησιν τῆς ἠθικῆς κοινωνικῆς νόσου τῆς ἐγκληματικότητος. Ἔχει ὀργανωθῆ πρὸς τοῦτο ἡ συστηματική περίθαλψις καὶ καθοδήγησις τῶν ἀτόμων τῶν πασχόντων ἀπὸ ψυχοδιανοητικὰς ἀσθενείας, ψυχοσωματικῶς ἀναπήρων,συναισθηματικῶς ψυχρῶν φυγοπόνων, ὑπερθυμικῶν (φιλερίδων, ἀστάτων, φανατικῶν) κλπ. ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχεται ἕνα σημαντικὸν ποσοστὸ ἐγκληματιῶν. Ὀργανώσεις καὶ ἱδρύματα, ἐργάζονται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ ἄλλα ἀρμόδια ὑπουργεῖα (Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἐσωτερικῶν, Ἐργασίας).

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στατιστικῶς παρουσιάζεται μικρὰ αὔξησις (9,3%) τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐγκληματικότητος, ἡ ἀρτιὰ προσπάθεια εἰς τὸν τομέα τῆς καταστολῆς (διὰ τῆς προλήψεως τῆς ὑποτροπῆς) ὑπῆρξε ἱκανοποιητική. Αὕτη χαρακτηρίζεται ἀπὸ δύο στάδια δραστηριότητος:

Πρῶτον: ἀνθρωπιστικὴ καὶ ἐπιστημονικῶς ὠργανωμένη μεταχείρισις τῶν καταδίκων ἐντὸς περιβάλλοντος, προσηρμοσμένου εἰς τὰς νεωτέρας σωφρονιστικὰς μεθόδους.

Δεύτερον: ἀνέγερσις καὶ ὀργάνωσις τῶν φυλακῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγχρόνων ἀπαιτήσεων τῆς σωφρονιστικῆς ἐπιστήμης. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται:

Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κατάκτησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν καταδίκων διὰ μιᾶς μεγαλοψύχου συμπεριφορᾶς καὶ γενναιόφρονος μερίμνης, ἀποσκοπούσης (εἰς τὰ πλαίσια πειθαρχίας μένης μέν, ἀνέτου δὲ διαβιώσεως) νὰ ὠθήσῃ αὐτοὺς εἰς ἠθικὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ψυχικὴν ἀνόρθωσιν, ἀφ' ἑτέρου δέ, νὰ δύνανται οἱ κατάδικοι νὰ ἀξιοποιοῦν τὰς οἱασδήποτε ἱκανότητάς των, κλίσεις, ψυχικὰς ἀναπάσεις καὶ συναισθηματικὰς ἀπαιτήσεις καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν των (ἀποξενωμένοι ἀπὸ κάθε ἴχνος ἐχθρότητος ἔναντι τῆς κοινωνίας). Νὰ ἔχουν δὲ καὶ τὴν εὐχέρειαν τῆς ὁμαλῆς καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεώς των, ὡς χρησίμων μελῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δύο εἶναι τὰ πλέον ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

1. Ἡ ἀνακαίνισις καὶ ἀναδιοργάνωσις τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν. Κτιριακὰ καὶ τεχνικὰ ἔργα ἔγιναν εἰς τὰς Ἀγροτικὰς Φυλακὰς Κασσάνδρας, Τιρύνθου Κασσαβετείας. (Κτίσια κρατουμένων, βοηθητικαὶ καὶ κτηνοτροφικαὶ ἐγκαταστάσεις, στέγασις προσωπικοῦ, ὕδρευσις κλπ.).

2. Ἡ ἀνέγερσις εἰς τὸν Ὠρωπὸν ὁλοκλήρου συγχρονισμένης φυλακῆς. Ἐπίσης δύο νέαι φυλακαὶ ἀνηγέρθησαν εἰς τὴν Χίον καὶ τὴν Κόρινθον.

3. Νέον σωφρονιστικὸν κατάστημα Ἀθηνῶν — Πειραιῶς ἀνεγείρεται εἰς τὸνΚορυδαλλόν. Πρόκειται περὶ ἐκτεταμένου συγκροτήματος τὸ ὁποῖον θὰ περιλάβῃ φυλακὴν 600 ἀνδρῶν καὶ 100 ἀνηλίκων, γυναικείαν φυλακὴν 200 κρατουμένων, νοσοκομεῖον, κέντρον ψυχιατρικῆς παρακολουθήσεως τῶν κρατουμένων, ψυχιατρικὸν παράρτημα, οἶκον ἀδελφῶν κλπ.

Διὰ τὴν γενίκευσιν ὅμως τῆς δημιουργίας συγχρόνων σωφρονιστικῶν καταστημάτων ἀπαιτοῦνται ἀκόμη:

1. Ἀνέγερσις νέων κτιρίων κρατουμένων εἰς τὰς ἀγροτικὰς φυλακὰς Κασσάνδρας, Τιρύνθου, Κασσαβετείας καὶ Πτυχίας.

2. Ἀνέγερσις κεντρικῶν κλπ. φυλακῶν εἰς Θεσ)νίκην, Κρήτην, Ναύπλιον καὶ Τρίκαλα.

3. Ἀνέγερσις δικαστικῶν φυλακῶν εἰς 18 πόλεις καὶ Ἀναμορφωτηρίων ἀνηλίκων ἀρρένων καὶ θηλέων εἰς τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Σημαντικὴ εἶναι — διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος— ἡ συμβολὴ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης κατευθυνομένης δραστηριότητος τῶν Ἑταιριῶν προστασίας ἀνηλίκων καὶ Ἑταιριῶν προστασίας ἀποφυλακιζομένων ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Αὗται λειτουργοῦν εἰς ὅλας τὰς ἕδρας τῶν Πρωτοδικείων.

Ἡ ἀποστολή των εἶναι: